ప్రతి మనిషి తప్పులు చేస్తాడు. వాటికి సాక్షులు ఉండక పోవచ్చు. కానీ మనస్సాక్షి కాదనడానికి వీలేదు. ఎవరో ఎప్పుడో చేయని తప్పులు సైతం ఒక్కొక్కరి జీవితాన్ని బాధామయం చేయడం కద్దు! దాని కెవరు బాధ్యులు? ఎవరు సాక్షులు?

బయట వాన కురుస్తున్నది. తొమ్మిది గంటలు దాటినా అప్పుడే తెల్లవారినట్లున్నది. ఈదురుగాలికి శరీరంలో వణికి పుట్టుకు వస్తున్నది. యౌవనం చిందులు త్రొక్కే దాచుకున్న పెదవి చక్కిలిగింతలు పెడు తున్నది.

సాక్షి సిగరెట్టు తీసి పెదవుల మధ్య పెట్టు కున్నాడు. అగ్గిపుల్ల గీసి అతనికి అందించింది దీపిక.

అగ్గిపుల్ల వెలుగులో ఆమె ముఖం ఎర్రగా మెరి సింది. చిరుగాలికి ఆమె నుదుటిన ఎగురుతున్న ముంగురులు అల్లరి చేస్తున్నాయి. దీపికను చూస్తూ ఉంటే ఎప్పటిలా అతని శరీరంలో కోరికలు వరవళ్ళు త్రొక్కి ప్రవహించాయి.

సాక్షి సిగరెట్టు దీర్ఘంగా పీల్చి పొగ పైకి వదిలాడు.

బయట ప్రకృతి మనోహరంగా ఉంది. ప్రొద్దు ఆకాశంలో ఆణగార్చుకుంటున్న కిరణాలు మెరిసి మెరిసి దేపుతున్నది. చెట్ల కొమ్మల మధ్య జంటలు జంటలుగా కూర్చున్న పక్షులు రెక్కలు దులుపు కుంటున్నాయి. కిచకిచ మంటున్నాయి. ఎక్కడో మబ్బు మబ్బు రాచుకుని తళుక్కుమని మెరుపు మెరి సింది. ఇంతలో మేఘ ఘర్జన ప్రియుని సందేశం ఏదో మోసుకుని వచ్చినట్లు 'ధమ ధమా!' అన్నది. కాళ్ళ క్రింద భూమి అదిరి ప్రాణం చిరుక్కుమన్నది.

లేడిలా గిత్తరిపోతూ సాక్షి భుజం గట్టిగా పట్టుకుంది దీపిక. ఆమె బుగ్గ ప్రేమగా వేలు వేసు కొన్నాడు సాక్షి.

"— పిచ్చి ...!" అంటూ నవ్వింది.

గతంలో ఇలా ఉరుము ఉరిమినప్పుడల్లా ఎన్నిసార్లు సాక్షిని భయంలో చుట్టివేసుకునేది దీపిక! సాక్షి ఆమె పైకి ఎగరవేసి హాయిగా నవ్వుకునేవాడు. ఇద్దరి మదిలో అదే ఆలోచన. అదే దృశ్యం మళ్ళీ మళ్ళీ కనిపించి ది.

"సా ... క్షి ..." ఒణుకుతున్న పెదవులతో అతనిని పిలిచి ది దీపిక.

బయట రంగు రంగుల పువ్వులు నీటి వత్తిడికి [illegible]

[illegible]

జారిపోతున్న పైట [illegible] కూర్చుంది దీపిక.

"[illegible] దీపూ! ... ఇలా [illegible] వీలు లేదు" అని సోఫాలోంచి పైకి లేచి నిలబడి కిటికీ వద్దకు వెళ్ళి నిలబడ్డాడు సాక్షి.

మొన్న మొన్నటివరకూ వారిద్దరి ప్రేమను వారి పెద్దలు అర్థంగించేవారు లేకపోయారు. త్వరలో భార్యాభర్తలు కున్నని పెద్దలు, స్నేహితులు మనసుతీరా దీవించి ఉన్నారు!

కానీ, ఇప్పుడు వాళ్ళ నిర్ణయం ఎలా ఉంటుంది?

"అమ్మతో ఒక్క మాట చెబితే చాలు" అంటూ వారిని కోరుట్కుంది దీపిక.

కానీ, అమ్మకు ఏమని చెప్పుకుంటుంది? ఎలా చెప్పుకో గలదు?

అమ్మ ఎంత మంచిది. నవ మాసాలు మోసి, కని, నాకు జన్మ నిచ్చింది. తనను కష్టపడి విద్యావంతురాలిని చేసి సంఘంలో గౌరవంగా పవిత్రంగా ప్రతికే యోగ్యత తన కిచ్చింది. తనకు వ్యక్తిత్వం ఉన్న మనిషిలా నిల బెట్టి నందుకు తన తల్లికి తను ఇవ్వగలిగింది ఇంతకన్నా ఇంకేముంది. ఆమె ఈ నాటికి సుమంగళి కానున్నది. ఆమె నొసట కుంకుమ, కంఠంలో మంగళసూత్రం సిగలో పువ్వులు అలంకరించ నున్నది. స్వార్థంతో తను అవి తన తల్లికి రాకుండా చేయగలదా? జీవితంలో దగాపడిపోయిన తన తల్లి ఈ సంఘంలో ధైర్యంగా నిలబడి తనకు జన్మ నిచ్చింది. ఆత్మహత్యా ప్రయత్నం చేసుక లేదు. కడుపులో పడిన పిండాన్ని బయటకు

ఉమ

లాగి వదేసే ప్రయత్నాలు చేయలేదు. తనకు రక్త మాంసాలతో, నిండు ప్రాణంతో పుట్టే అవకాశం ఇచ్చింది. కొడుకు పుట్టలేదని అసంతృప్తితో తనను తిట్టిపోయలేదు.

"నా జీవితానికి ఆశాజ్యోతివి! నా జీవితంలో ఆరని దీపానివి. ఈ గడ్డపైన పుట్టినందుకు

అనన్య సామాన్య ప్రచారం గల తెలుగు వారపత్రిక
ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వార పత్రిక

వివేకవంతులైన మహిళల సౌందర్యమును ఇనుమడింపచేయుటకు

క్వీన్ బ్రా

విశిష్టమైన రకాలలో, ఆయా మహిళల అభిరుచులకు, సరియైన సైజులకు తగినట్టివి దొరకును.

నాణ్యములో అమోఘమైనవి. 'క్వీన్' బ్రాను ధరించినప్పుడు మీకు పూర్తి హాయి, ఠీవి, నూత్న ఆనంద ఉల్లాసములతో మురిసిపోతారు.

'క్వీన్' బ్రాలో దూది లోపల నింపబడి, మృదువుగా నుండును. 'క్వీన్' బ్రాను ధరించి నప్పుడే. ఆ సుఖానుభవ అంతర రహస్యము గ్రహింపగలరు

వివరాలకు వ్రాయండి
క్వీన్ ఎంటర్‌ప్రైసెస్
20, అండర్సన్ వీధి, మద్రాసు-600001

వినికిడి సమస్యా

మీ వినికిడి ఎందుకు తగ్గిపోయినది. మీ సమస్యను పరిష్కరించేందుకు ఏమి చెయ్యవలసినది మీరు ఆలోచించవలెను. మీకు సహాయపడేందుకు మా హియరింగ్ ఎయిడ్ కన్సల్టెంట్ త్వరలో మీ ప్రాంతానికి రాగలరు. వారు అయినను సంప్రదించవచ్చు. మీ చెవుడు యొక్క రకాన్ని, గాఢతను బట్టి అమర్చుకొనదగిన శాస్త్రీయమైన వినికిడి సాధనం కొరకు పరీక్ష పొందగలరు. వారి పర్యటన కార్యక్రమం తెలుసుకునేందుకు మాకు వ్రాయండి లేదా మీకు వచ్చే దినపత్రికను చూస్తుండండి.

సంప్రదింపు వేళలు ఉ 9 గం నుండి 1 గం వరకు
మ 2 గం నుండి సా 5-30 గం వరకు
శనివారం ఉ 9 గం నుండి మ 1 గం వరకు ఆదివారం సెలవు

హియరింగ్ ఎయిడ్ సెంటర్,
13/5, శివజ్ఞానం రోడ్డు, పాండీబజార్, త్యాగరాయనగర్,
మద్రాసు-600 017 ఫోన్: 440575
(హె. ఆ. పోస్టు బాక్స్ నం 9122, బొంబాయి-4000 025)

పెరిగిపోతూ పోతోన్ని [illegible] మీ జన్మ సార్థకం చేసుకో" అని [illegible] జీవించి [illegible] ఇన్ని [illegible] ప్రతికి [illegible] దగ్గర చేయడం [illegible]

కాని ... సాక్షి ??

[illegible] ఎలా ప్రవర్తించగలుగుతోంది ...

వాళ్ళది [illegible] !

ఆఫీసులో బాస్‌గా [illegible] చెలాయిస్తూ ఆమె [illegible] వాడు. సాక్షి మనస్తత్వం అర్థం కావడానికి [illegible] కాలమే పట్టింది! [illegible] లేనిదానికి కోపంతో [illegible] పోయిన అసిస్టెంట్ మేనేజర్ సాక్షి! ఆ ఆఫీసులో సాక్షి క్రింద పనిచేసే [illegible] స్టెనో(గ్రాఫర్) [illegible]

ఆమె [illegible] అడుగు పెడుతున్న [illegible] దీపిక. రంగు రంగు [illegible] సిగరెట్ కాలుస్తూ, [illegible] భయంకరంగా కనిపించాడు సాక్షి ఆమె కంటికి. రేగిపోయిన ఉంగరాల జుట్టు [illegible] సినిమాలో విలన్‌లా ఉన్నాడు. [illegible] మీద తిరుగుతున్న [illegible] ఎదురుగా [illegible]

[illegible]

[illegible] చేసింది.

[illegible] చూశాడు. [illegible] వారం [illegible] చెప్పేవాడు. [illegible]

"[illegible]" [illegible]

అతను [illegible] ఆఫీసుకు వస్తున్నాడని కనిపెట్టి [illegible] కావలసినవన్నీ కొని [illegible] పెట్టిం [illegible] ఏదో ఒకటి [illegible]

అతను [illegible] చేస్తూ మరి [illegible] దీపిక. ఆ తరవాత పొరపాట్లు దిద్దటం కూడా మొదలు పెట్టాడు.

ఏదో ఘన విజయం సాధించినట్లు ఫీలైంది దీపిక!

అతనికి ముక్కుమీదే కోపం. అయిన దానికి, కాని దానికి నోటికి వచ్చినట్లు తిట్టి పారేసేవాడు. అతను ఎన్నిసార్లు తిట్టినా "ఐయామ్ సారీ, సర్!" అని అనడం తప్ప వేరే బదులు చెప్పక తప్పుకు పోయేది దీపిక.

ప్రతిసారీ దీపిక అలా సరుకుపోతుంటే సాక్షి గట్టిగా ఫీలవడం మొదలు పెట్టాడు.

"సారీ చెప్పడం తప్ప ఇంకోమాట చెప్పడం రాదా" అన్నాడు ఒకసారి.

లోలోపల నవ్వుకుంది దీపిక.

రోజూ పదకొండు గంటలప్పుడు కాఫీ తెచ్చి ఇచ్చేది

[illegible]మంటూనే కాఫీ చప్పరించి త్రాగి, విగ్రహం [illegible] ముఖం పెట్టి కూర్చునేవాడు.

లంచ్ అవర్‌లో అతని కొచ్చిన కారియర్ మీల్స్ నీట్‌గా టేబిల్ మీద సిద్ధంచేసి తను లంచ్ తీసుకోవ డానికి వెళ్ళిపోయేది దీపిక. సాక్షి దీపిక విషయంలో ఆనకు తెలియకుండానే మెత్తపడడం మొదలుపెట్టాడు. అలా మొదటి సంవత్సరం అతనితో ఆఫీసులోనే గడిచి పోయింది.

ఒకనాడు లంచ్ అవర్‌లో దీపిక బయటకు వెళ్ళిపో తుంటే— "ఈ రోజు నాతోపాటు లంచ్ తీసుకోవాలి." ఏదో ఆర్డర్ జారీ చేస్తున్నట్లు అన్నాడు సాక్షి.

"నో థాంక్యు సర్!" అని తియ్యగా నవ్వుతూ జవాబు ఇచ్చి బయటకు వెళ్ళిపోయింది.

"ఐ ఇన్‌సిస్ట్!" కందిపోతూ అన్నాడు సాక్షి. అతని అరుపుకు అదిరిపోయి తిరిగి వచ్చింది.

"ఇది కూడ ఆఫీసు విషయం అంటారా? బాస్‌గా ఆర్డర్ చేస్తున్నారా?" వినయంగా అడిగింది దీపిక.

"నో... నో..." ఏదో తప్పు చేసిన వాడిలా చేతులు నలుపుకుంటూ కూర్చున్నాడు సాక్షి.

ఆ పరిస్థితిలో అతని మీద కోపం బదులు జాలి పడింది దీపిక.

వెనక్కు వచ్చి డ్రాయర్‌లో పెట్టి [illegible] ప్లేటు తీసుకొని అతనికి ఎదురుగా కూర్చుంది.

"మీ... మీ కిష్టం లేకపోతే... వెళ్ళిపోవచ్చు" అన్నాడు సాక్షి నెమ్మదిగా.

నవ్వుతూ ప్లేట్లోకి అన్నం వడ్డించింది దీపిక.

"నేను ... నేను ఒక ప్రపోజల్ ... నాటు [illegible] స్ట్రెయిట్‌గా [illegible]" అన్నాడు.

"దానికి [illegible] సమ్మతించవలసినవాళ్ళు మీ తల్లి తండ్రులు —" ఒకే [illegible] మాటలకు [illegible] చేతులు వణికి [illegible]. గ్లాసులో నీళ్ళు అందుకోబోయి [illegible]. ఉన్నట్టుండి [illegible] ఏదో [illegible] రించినట్లు ప్రవర్తించాడు.

"ఏ... ఏమిటి ఆ అలా అంటున్నారు?" ఆదుర్దాగా అడిగింది దీపిక, [illegible] టవల్‌తో [illegible]! [illegible] ఆమె [illegible]. ఆమె ప్రవర్తనలో ఆప్యాయంతో [illegible] పోయింది. మౌనంగా భోజనం ముగించాడు.

అలా [illegible] సాన్నిహిత్యం ఏర్పడసాగింది.

మరో సంవత్సరం గడిచింది.

ఒక నాడు ఆఫీసులో అతని [illegible] వచ్చిన [illegible] దీపిక చేతి కందించింది. [illegible] పూర్తిగా [illegible].

[illegible] ప్రేమ [illegible] నుండి [illegible].

"ప్రియమైన [illegible]!

నువ్వు ఫలానాచోట పనిచేస్తున్నట్లు ఈ దినమే తెలుసుకున్నాను. నువ్వు ఇంటికి తిరిగి రావాలి. సునీతను వివాహం చేసుకుని ఈ ఎస్టేటుకు వారసుడవు కావాలని నా కోరిక. జరిగినదంతా మరిచిపోయి వెంటనే పనికి రిజైన్ ఇచ్చి బయలుదేరు. నీ మనస్సు ఇంకెప్పుడూ కష్టపెట్టనని మాట ఇస్తున్నాను — ప్రేమతో.

మామయ్య."

ఆ ఉత్తరం గురించి చాలాసేపు ఆలోచించి అతని చేతి కందించింది దీపిక.

ఆ ఉత్తరం సాక్షి కూడ మళ్ళీ చదివి దీపిక ముఖం లోకి చూశాడు.

"ఇది ప్రభాకర్ మామయ్య వ్రాసిన ఉత్తరం. ఆయన [illegible] అవుతాడు. సునీత [illegible]" అంటూ వివరాలు చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు.

[illegible] నాతో ఎందుకు చెప్పలేదు అన్నట్లు చూసింది దీపిక.

"రెండు మూడు సంవత్సరాలుగా ఎరిగి ఉన్నారు— మీకు నా గురించి అంతా తెలియాలి" అంటూ ఏదో చెప్పబోయాడు.

"చెప్పనవసరం లేదనుకుంటాను" అన్నది దీపిక.

"అవసరం ఉంది కాబట్టే చెబుతున్నాను" అన్నాడు.

"అయితే అది నా అదృష్టం అనుకుంటాను" అని నవ్వేసింది దీపిక.

మీ అబ్బాయి లేక అమ్మాయి వయస్సు 11 సం॥ - 12 సం॥ ల మధ్య నున్నదా! (అనగా 1-10-77 నాటికి)

హైద్రాబాద్ పబ్లిక్ స్కూలు లేక బుషీవాలీ పబ్లిక్‌స్కూలులో పైసా ఖర్చు లేకుండా స్కాలర్‌షిప్‌తో చేరటానికి వెంటనే "శ్రీ విద్యా విహార్" లో చేర్పండి. క్లాసులు 15-5-77 నుండి ప్రారంభం.

గవర్నమెంట్ ఆఫ్ ఇండియా మెరిట్ స్కాలర్‌షిప్స్ పొంది పై పబ్లిక్ స్కూల్సులో చదువుచున్న అనేక మంది మా విద్యార్థులను గమనించి నిజా నిజాలు తెలుసుకోండి.

తాడికొండ, సర్వేల్లి, హిందుపూర్ రెసిడెన్షియల్ స్కూల్స్ ప్రవేశ పరీక్షలకు క్లాసులు 15.5.77 నుండి ప్రారంభం.

సైనిక్ స్కూలు, కోరుకొండ: ఫిబ్రవరి, 1978 ప్రవేశ పరీక్షలకు మీ కుర్రవాని వయస్సు 2, జూలై 1978 నాటికి 10 సం॥ — 11 సం॥ మధ్య నున్నదా! (అనగా పుట్టిన తారీఖు 2-7-1967 పైన 1-7-1968 లోపు). క్లాసులు 1-6-77 నుండి ప్రారంభము.

డెహరాడన్ మిలటరీ కాలేజి: మీ కుర్రవాని వయస్సు 1, జనవరి 1978 నాటికి 11 సం॥—12 సం॥ మధ్య నున్నదా! క్లాసులు 15-5-1977 నుండి ప్రారంభము.

పై పరీక్షలలో 15 సంవత్సరాలుగా అత్యంత ఉజ్వల ఫలితాలు సాధిస్తున్న, ప్రప్రథమముగా స్థాపించ బడిన మా శిక్షణా సంస్థలో వెంటనే చేర్పండి.

స్థాపితము: 1962 — *ఫోను: 22084*

శ్రీ విద్యా విహార్ (ఆదర్శ గురుకుల విద్యాసంస్థ)

లలితానంద నగర్, నవభారత్ గెస్ట్‌హౌస్ దగ్గర, రింగ్‌రోడ్, గుంటూరు - 6.

పట్టణ వాతావరణమునకు దూరముగా ప్రశాంత వాతావరణములో నిర్మించబడినది. బాలబాలికలకు ఇంటిని మరపించు చక్కని వసతులు [illegible].

(5 సం॥ ల పైన వయస్సు గలవారు మాత్రమే చేర్చుకొనబడుదురు).

చక్కని గ్రంథాలయము — విశాలమయిన ఆటస్థలము

ప్రిన్సిపాల్: యం. వి. పూర్ణచంద్రరావు, B.A.B.T.

శిక్షణ తరగతులు: నేషనల్ డిఫెన్సు అకాడమీ; ఆర్మీ; నేవీ; ఎయిర్‌ఫోర్సు పరీక్షలు. ఇంకనూ నర్సరీ నుండి 10 వ తరగతి వరకు.

శ్రీ విద్యావిహార్‌కు బస్సు స్టాండు నుండి. రైల్వే స్టేషన్ నుండి సిటీ బస్సులు: నెం. 9, 10, 14, 15, 16, 25, 26, 22.

రామతీర్థ బ్రాహ్మీ ఆయిల్

స్పెషల్ నం. 1 రిజిస్టర్డు

చుండ్రు, జుట్టు రాలిపోవుటను నివారించే ఒక అమూల్యమైన ఆయుర్వేద తలనూనె. ఇది నిలువయైన అనేక దినుసులతో శాస్త్రీయంగా తయారుచేయ్యబడినది. మెదడును చల్లబరచి ఆరోగ్యాన్ని అభివృద్ధి పరచి, సుఖనిద్ర నిస్తుంది. శరీర పుష్టికి మిక్కిలి ఉత్తమమైనది. ప్రతి వారికి అన్ని కాలములలోను ఉపయోగకరమైనది.

ప్రతిచోటా లభిస్తుంది

శ్రీ రామతీర్థ యోగాశ్రమం

దాదర్, సెంట్రల్ రైల్వే, బొంబాయి-400 014. ఫోన్: 442899.

జయభారతం వారి సుప్రసిద్ధమైన పేము కుర్చీలు

40 సంవత్సరముల పైబడి పేరుపొందినవి!

బొమ్మలతో కూడిన కేటలాగును 50 పై. స్టాంపు పంపుచు స్పష్టముగ వ్రాయండి.

బయటి ఊళ్ళ ఆర్డర్లు పూర్తి మొత్తము అడ్వాన్సు చెల్లబడిన పిదప అంగీకరించబడును.

దయచేసి మా షోరూంకు ఒకసారి విచ్చేయండి:

శ్రీ జయభారతం అండ్ కం., (రిజిస్టర్డు) 182, రాయపేట హైరోడ్డు, మద్రాసు-600014.

ఫోన్: 85206. తంతి: 'AKILAM' No. 2

"నాకు తల్లిదండ్రులు లేరు. మామయ్య దగ్గరే చిన్నప్పటినుంచీ పెరిగాను" అన్నాడు.

"ఇద్దరూ పోవడం ఎంత దురదృష్టం!" అన్నది దీపిక బాధగా.

సాక్షి కళ్ళల్లోంచి నీటిబొట్లు బొటబొటా రాలాయి. రుమాలుతో ముఖమంతా తుడుచుకుని చెప్పరాని బాధను బలవంతంగా మింగుతున్నట్లు ముఖంపెట్టి పెదాలు బిగపట్టుకుంటూ కూర్చున్నాడు.

"మీరు ఎందుకో చాలా బాధపడుతున్నారు!" అన్నది దీపిక అతని పరిస్థితి గమనించి.

"మా అమ్మను నాన్న హత్య చేశాడు" అంటూ ఏదో చెప్పబోయాడు.

"హా ... హత్యా!!" నిర్ఘాంతపోయింది దీపిక.

"అవును — నేనొక హంతకుడి కొడుకును. కామంతో వేరొక స్త్రీని ఎలాగైనా వివాహం చేసుకోవాలని అమ్మను — అమ్మను బోటు షికారుకు తీసుకువెళ్ళి అందులోంచి నీళ్ళలోకి తోసేశాడు నాన్న!" కసిగా అన్నాడు సాక్షి.

దీపిక కళ్ళు అప్పగించి కూర్చుండిపోయింది.

"ఇదంతా ... ఇదంతా ... గట్టుమీద నుండి నేనే నా ఈ రెండు కళ్ళతో చూశాను. బోటు బోల్తాపడి పోతే నాన్న ఒక్కడే ఈదుకుంటూ బయటకు వచ్చాడు. అందుకే ప్రమాదం జరిగిందని చెప్పుకోబోయాడు. నేను కోర్టులో సాక్ష్యం యిచ్చి ... నాన్నను నాన్నను ఉరికంబం ఎక్కించాను. నేను హంతకుడి కొడుకునే కాదు — కన్న తండ్రినే అంతంచేసిన కొడుకుని! సాక్ష్యాన్ని! అందుకే మామయ్య నన్ను అప్పటినుంచీ 'సాక్షి' అని పిలవడం మొదలుపెట్టాడు. నా అసలు పేరు అశోక్‌నాథ్. అప్పటికి నా వయస్సు ఎనిమిది సంవత్సరాలు మాత్రమే!" అన్నాడు సాక్షి.

"అయ్యో పాపం ... పో పాపం ..." అంటూ మరి మాట్లాడలేకపోయింది దీపిక.

"కాలేజీలో చదువు పూర్తిచేసి గ్రాడ్యుయేట్ నా [illegible] చూసుకుంటూ ఉండిపోయాను. [illegible] మామయ్య గుండెపోటుతో [illegible]. సాక్షి చిరకాలపు [illegible] నా మీద చాలా కోపం వచ్చింది. "హంతకుడి కొడుకు [illegible]! మనిషి రక్తం [illegible] ఎలా పోతుందిలే! స్వంత తండ్రినే సాక్ష్యం ఇచ్చి ఉరికంబం ఎక్కించిన అంతటి కొడుకువి కదా" అంటూ నానా మాటలు అన్నారు. నాకు చాలా కష్టం వేసి ఇల్లు విడిచి వచ్చేశాను. ఆ తరువాత ఇక్కడ ఉద్యోగం దొరికింది" అని ముగించాడు సాక్షి.

సాక్షిమీద చెప్పరాని జాలివేసింది దీపికకు. అప్రయత్నంగా అతని చేయి స్నేహపూర్వకంగా నొక్కింది.

"[illegible]!!" అన్నాడు సాక్షి కోపంగా.

"మనకు జరిగిన దానికి మనం ఎన్ని ద్వేషించి ప్రయోజనం లేదంటుంది మా అమ్మ! తోటి మానవుల్ని ప్రేమించడం నేర్చుకుంటే ఆత్మకు ఎంతో ప్రశాంతి చిక్కుతుంది" అన్నది దీపిక.

"ఇప్పుడిప్పుడే ప్రేమించడం నేర్చుకుంటున్నాను దీపికా ... నిన్ను!" హఠాత్తుగా, ఆవేశంగా ఆమె చేతులు రెండూ తన చేతులలో గట్టిగా బిగించి అన్నాడు.

"స ... సక్కా!" అని తడబడింది దీపిక.

"ఒక తండ్రి కొడుకుని ... తండ్రివి అంతా తెలిసి వాడిని. నీ ...వివాహం చేసుకుంటావా, దీపికా?" [illegible] కన్నీరు నిండుతూ ఉంటే జాలిగా అన్నాడు సాక్షి.

"సా...సాక్షీ..." చేతులు విడిపించుకుని కుర్చీలో అయోమయంగా కూర్చుండి పోయింది దీపిక.

సాక్షి తను కూర్చున్న కుర్చీలోంచి లేచి ఆమెవైపు వచ్చాడు.

"దీ ... దీపూ?" అంటూ చూపులు ప్రేమతో [illegible]. అతని కళ్ళలోకి దీర్ఘంగా చూసింది దీపిక. ఆమె చేతులు తన అరచేతుల్లో [illegible] అన్నాడు సాక్షి. [illegible]!

"నేను చాలా పెద్దవాడిని అనుకుంటున్నావా?" అన్నాడు సాక్షి.

"లేదు . . . . ."

"నన్ను ప్రేమిస్తున్నావా?"

"నువ్వు! . . ."

"నన్ను ప్రేమించలేవా?"

"[illegible]" అన్నది దీపిక ఇబ్బందిగా.

"ఈ ఇల్లు నా గురించి నీకు తప్ప ఇంకెవరికీ తెలియదు. ఈ విషయాలు ఇంకెవరికీ తెలియడం నాకిష్టం లేదు. మీ అమ్మగారికి కూడ." సాక్షి సంకోచం లేకుండా అన్నాడు.

దీపిక తలవంచుకుని మిగిలిపోయింది.

"ఈ సాక్షిని — సాక్షిగా ప్రేమించే ధైర్యం నీకు లేదా?" గట్టిగా అడిగాడు. అతని కళ్ళు ఎర్రగా నిప్పుల్లా భగభగమండుతూ ఉంటే అతని కాదన గలిగే శక్తి పూర్తిగా కోల్పోయింది. [illegible] దీపిక. అతనికి ఎప్పుడూ లేని సంతోషం కలిగింది.

[illegible] ఇదిలో ఒక చిత్రమైన పరిణామం!!

* * *

వచ్చేపోయే రైళ్ళతో జనసమూహంతో ఎప్పటిలా కిటకిటలాడుతూ ఉంది స్టేషన్. అప్పుడే వచ్చిన హైదరాబాద్ ఎక్స్‌ప్రెస్‌లోంచి గుంపులు గుంపులుగా దిగుతున్నారు జనం. మాధవి టికెట్ కలెక్టర్ నిలబడి ఉన్న గేటు దగ్గర నిలబడి ఆత్రంతో ఎదురు చూస్తున్నది. [illegible] ఒళ్ళంతా [illegible]. ఎప్పుడూ రంగు చీరలు కట్టుకోని మాధవి ఆరోజు నీలాంబరం రంగు జరీ అంచు పట్టుచీర కట్టుకుంది. నుదుటన కుంకుమ బొట్టు అలంకరించింది. తలనిండా మల్లెపువ్వులు పెట్టుకుని మాధవి పెళ్ళికూతురిలా సింగారించుకున్నది.

ఇంటికి తాళంపెట్టి వాళ్ళ వీధిగుండా నడిచి వెళుతుంటే ఇరుగుపొరుగు అమ్మలక్కలు ఆమె వేష ధారణను ముక్కుమీద వేలువేసుకుని చూశారు. అన్ని సంవత్సరాలు విధవరాలు అనుకుంటున్న స్త్రీ పునః ముత్తైదువులా సింగారించుకుని వీధి వెంట ఆత్మస్థైర్యంగా వెళుతుంటే నమ్మలేకపోయారు. పేరుపెట్టి పిలుస్తున్నా లెక్కచేయకుండా ముందుకు సాగివెళ్ళి ఆటోలో ఎక్కి కూర్చుంది మాధవి.

కాశీనాథ్ ఆమె జీవితంలో పునః ప్రవేశం అవ నున్నాడు!

కాశీనాథ్! ఆమె ప్రాణేశ్వరుడు!

గత ఇరవై సంవత్సరాలుగా ఆమె ఆరాధించి ప్రేమించిన పురుషుడు తిరిగి వస్తున్నాడు. భగవంతుడా! భరించగలదా! ఈ ఆనందాన్ని భరించ గలదా?

"మాధవీ?!"

"కాశీ!!"

మరునిమిషం పరుగున వెళ్ళి ఒకరి బాహువుల్లో ఒకరు ఇమిడిపోయారు. అక్కడిజనం వారికేసి ఆగి ఆగి పరిశీలించి వెళుతున్నారు. చుట్టుపట్ల ప్రపంచాన్నే మరిచిపోయి గాఢమైన కౌగిలిలో చాలా సేపు మిగిలి పోయారువారు. వయస్సు ముదిరిన ఆ జంటను ఆ భంగిమలో చూస్తూ ఉంటే చూసేవారికి కంటికి చూడముచ్చటగా ఉంది.

"కాశీ . . .కాశీ . . ." మాధవికి నోటమాట రాలేదు.

"వచ్చాను, మాధవీ! వచ్చాను! ఇక మనల్ని అడ్డగించే వారెవ్వరూ లేరు?" అన్నాడు కాశీనాథ్ [illegible] కళ్ళతో ఆమెను చూసి, వడలిపోయిన హస్తంతో ఆమెను ప్రేమగా స్పృశించాడు.

"ఇ . . .ఇదంతా నిజమేనా కాశీ? కల కాదు కదా?" అన్నది మాధవి అతని స్పర్శకు గాలిలో తేలిపోతూ!

"హాహా! నమ్మగలవా? ఈరోజు మనజీవితంలో వస్తుందంటే నమ్మగలవా? మనల్ని ఇంకా విడదీసే వారెవ్వరో పొంచి ఉన్నారని ఏదో భయంగా ఉందా?" అన్నాడు కాశీనాథ్.

[illegible] కళ్ళు మూసుకుంది మాధవి.

"ఇన్నాళ్ళు [illegible] కాశీ? [illegible] పరిహారం [illegible] కదా? [illegible] ఇంకా క్షమించ లేదా కావా?" అన్నది మాధవి.

"ప్రభాకర్ [illegible] ఇంకా ద్వేషిస్తున్నాడు" అన్నాడు కాశీనాథ్.

"ప్ర .... ప్రభాకర్!" ఆ పేరు వింటూనే భయంతో వణికిపోయింది మాధవి.

"వాడి పేరు వింటూనే ఇంకా వణికిపోతున్నావా? వాడు నీకు చేసిన అన్యాయం తలుచుకుంటూ ఉంటే [illegible]. అందుకే నా వాడి ఇంటికి వెళ్ళకుండా ఉండలేకపోయాను" అన్నాడు కాశీనాథ్.

"ప్ర .. ప్రభాకర్‌ను చూసి వచ్చావా?" ఆశ్చర్య పోయింది మాధవి.

"జైలునుండి విడుదల కాగానే చూసి వచ్చాను. నన్ను చూసి నిర్ఘాంతపోయాడు. నాకు మరణశిక్ష తప్పిందని కూడా వాళ్ళకు తెలియదు" అన్నాడు కాశీనాథ్.

ఒక్కసారి కాశీనాథ్‌కు దూరంగా జరిగి నిలబడి "ఆ అంటే అమర్‌కు నువ్వు బ్రతికి ఉన్నావని తెలియదా?" అడిగింది మాధవి.

"తెలియదు. అమర్ ఇప్పుడు అక్కడలేడు" అన్నాడు కాశీనాథ్.

"ఎక్కడ ఉన్నాడు?"

"ఎంత అడిగినా చెప్పలేదు. పైగా అన్నాడు—'నీ కొడుకు నిన్ను అణువణువునా ద్వేషిస్తున్నాడు' అని!" అన్నాడు కాశీనాథ్.

"భ . . .భగవంతుడా!" బాధగా తలపంకించుకుంది మాధవి.

"బాధపడకు, మాధవీ! వాడు ఎక్కడ ఉండీ ఎప్పటికైనా తెలుసుకుంటాను. వాడికి నిజం తెలియాలి, అంతే!" అన్నాడు కాశీనాథ్.

"ఇంటికి పోదాం పదండి." నిట్టూరుస్తూ బయటకు దారి తీసింది మాధవి.

"నేను వస్తున్నట్లు దీపికకు తెలుసా?" నడుస్తూ అడిగాడు కాశీనాథ్.

ఇంతవరకూ జరిగిన విషయాలు ఏవీ దీపికకు తెలియదు. దీపిక త్వరలో వివాహం కూడ చేసుకో మన్నది. నువ్వు వస్తావని, నీచేతి మీదుగా ఈ వివాహం జరగాలని వాయిదా వేయించాను" అన్నది మాధవి.

'అబ్బాయి ఎవరు?"

"దీప పనిచేసే కంపెనీలో ఉద్యోగం. పేరు సాక్షి" అన్నది మాధవి.

"మాధవీ? . . ." అంటూ ఆగిపోయాడు కాశీనాథ్.

"ఏమిటి?"

"నీ మెడలో ఎప్పుడు నాచేత మంగళసూత్రం కట్టించుకుంటావో చెప్పు?" ఆవేశంగా అన్నాడు కాశీనాథ్.

"కా . . .కాశీ . . ." సిగ్గుతో మాధవి బుగ్గలు కెంపులు తిరిగాయి.

"ఆపని చేసేంతవరకూ నాకు మనశ్శాంతి ఉండదు" అన్నాడు.

"దీపికకు ఏమని చెప్పను?" అని అడిగింది.

"జరిగినదంతా చెప్పు" అన్నాడు.

"జరిగినదంతానా?" అన్నది మాధవి.

"కష్టమైనా సుఖమైనా నీతో పంచుకోడానికి ఇప్పుడు నే మన్నానుగా?" అన్నాడు కాశీనాథ్.

"సాక్షి ఏమనుకుంటాడో?" అన్నది మాధవి.

"అంతా అలా జీవితం గడిపేసిన్నా నిజాలు తెలుసుకుంటేనే మంచిది, మాధవీ!" అన్నాడు కాశీనాథ్.

* * *

వర్షంలో ప్రొద్దుపోటే తన డిపార్టుమెంటుకు తడిసిపోయి వచ్చిన దీపికను చూసి నిర్ఘాంతపోయాడు సాక్షి.

"దీ . . . పూ?!" ఆశ్చర్యంతో ఆమె వైపుకు చూస్తూ చేయి వేసి లోనికి తీసుకువెళ్ళబోయాడు.

అతనికి దూరంగా జరిగి సోఫాలో కూర్చున్నది దీపిక.

"ఏమిటి అలా ఉన్నావ్? ఏం జరిగింది?" అంటూ పక్కనే వెళ్ళి సోఫాలో కూర్చున్నాడు.

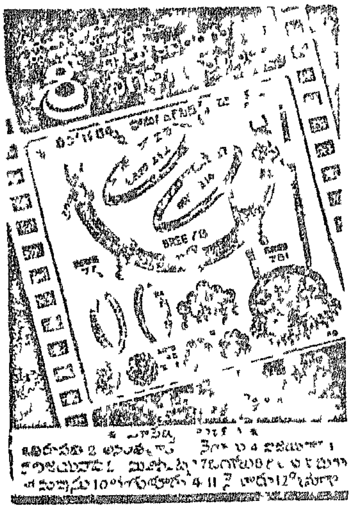

ఉచితము : పరీక్షితము
తెల్లమచ్చలు
తెల్లని మచ్చలను, ఎరుపురంగును [illegible] ప్రఖ్యాత మందు అయిదు రోజులలో పోగొట్టును. త్వరలోనే చర్మము సహజమైన రంగు పొందును. ప్రచారము నిమిత్తం ఒక సారి మందు ఉచితంగా పంపబడును. వెంటనే వ్రాయండి. వివరాలకు :
BHARAT AYURVEDASHRAM
P. O. Katri Sarai (Gaya)

అనన్య సామాన్య ప్రచారంగల
తెలుగు వారపత్రిక
ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక

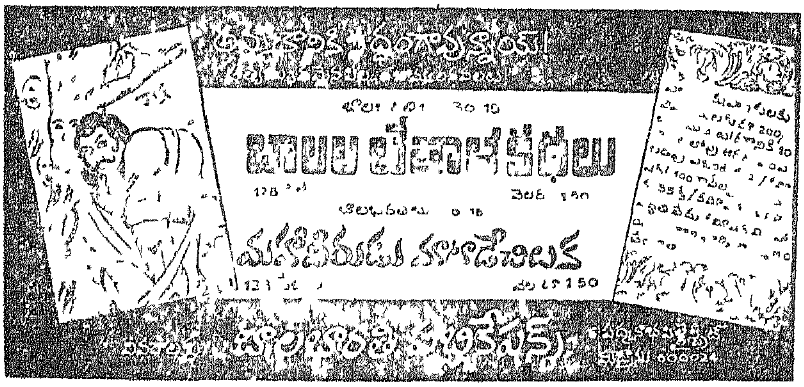

తామర, గజ్జి, చిడుము, దురద పాదముల
పగిలిపడి, మొటిమలకు...
వాడండి.
నిక్సోడెర్మ్
మీ చర్మము లోపలి వరకూ పోయి తాకినంతనే క్రిములను సంహరించే శాస్త్రీయమైన ఆయింట్‌మెంట్ — మీ చర్మ సహజ ఆరోగ్యమును తిరిగి సంపాదించు కొనుటకు అది త్వరలో సహాయ పడుతుంది.

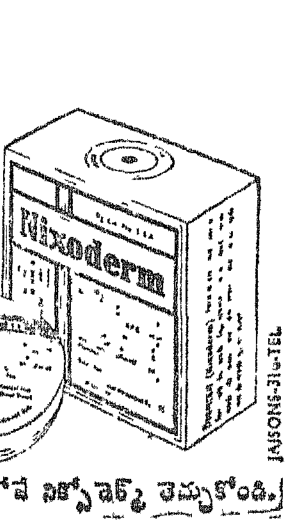

2 సైజులలో లభిస్తుంది.

ఇంకొక రోజు గడచిపోక ముందే, ఈ రోజే నిక్సోడెర్మ్ తెప్పించండి.

"[illegible] ... [illegible] చేసుకోడానికి [illegible]!" అ[illegible]

"వాట్?" [illegible]

"సాక్షి .... [illegible] [illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... ఎందుకని ఎవరు చెప్పారు?" [illegible] దీపిక.

[illegible] ప్రశ్నకు [illegible] [illegible]

"[illegible] ... [illegible] మాటలు [illegible]?" [illegible]

"[illegible] సాక్షీ! [illegible]" [illegible]

సాక్షి తుళ్ళిపడ్డాడు.

"నువ్వు ... [illegible] మాట్లాడావా?" [illegible]

"నువ్వు [illegible] ఆమె [illegible] ... [illegible] ప్రేమించిన స్త్రీ [illegible] ప్రేమించుకుని [illegible] విస్మరించుకుంది. [illegible] నిద్ర [illegible] [illegible] నాన్నగారు [illegible] అనుభవించి [illegible] ఈ రోజు [illegible]" అన్నది దీపిక.

"[illegible]?" [illegible]

"[illegible] ... [illegible] ... ఆ స్త్రీ [illegible] ... మాటని —" [illegible]

"[illegible]! ... [illegible] ... [illegible]"

[illegible] ప్రసంగం [illegible]

[illegible] ... [illegible] ... అతని [illegible] ... [illegible]! ... [illegible]? సాక్షి [illegible] తిరిగిపోయింది.

"సాక్షీ!" [illegible] దీపిక.

"నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను, దీపికా ... నిన్ను [illegible] ... నేను ... ఈ ఘోరమైన సత్యాన్ని నమ్మను — నమ్మను —" గట్టిగా అరిచాడు సాక్షి.

సాక్షి నోరు తన అరచేతితో మూసి— "సాక్షీ! నువ్వు ఊహిస్తున్నట్టు [illegible] నీ తండ్రి రక్తం [illegible]!" శాంతంగా [illegible] దీపిక!

సాక్షికి పోయిన ప్రాణం లేచివచ్చినట్లైంది. అతని శరీరంలో రక్తం [illegible] ప్రవహించింది.

"థాంక్ గాడ్!" అంటూ దీపికను గాఢంగా కౌ

లించుకున్నాడు.

"....సా....సాక్షీ!.... అయినా.... మనకు —మనకు ప్రేమికులుగా ఉండే హక్కులేదు ... మనం వివాహం చేసుకోవడానికి వీలులేదు —" అంటూ దీపిక అతని కౌగిలిలోంచి బయటపడింది.

"మనల్ని అడ్డగించే వారెవరు?" కోపంగా అరిచాడు సాక్షి.

"సంఘం —సాంప్రదాయం" తలవంచుకుని అన్నది దీపిక.

"నాన్‌సెన్స్! ... మా నాన్న ఏ మన్నా అన్నాడా?" విసుగ్గా అడిగాడు సాక్షి.

తల ఆడించి, "సాక్షీ .... మీ నాన్న ... నువ్వు అనుకుంటున్నట్లు మీ అమ్మను హత్యచేయలేదు" అన్నది దీపిక.

"హు! నా కళ్ళతో చూసింది కూడా అబద్ధమని నమ్మమంటావా? లేదు దీపూ! నువ్వు ఎక్కువ చెప్పినా— నేను నమ్మను. ఆయన జీవితంలో తటస్థపడిన స్త్రీ మీ అమ్మకావడం నీ దురదృష్టం! కానీ జరిగిన నిజం ఎప్పటికీ మారదు. స్వార్థంతో ఒక స్త్రీ నిండు ప్రాణాలు తీసిన కసాయివాడు నాన్న! వాళ్ళిద్దరూ ఈ వయస్సులో భార్యాభర్తలు కావాలనుకుంటున్నారు కాబోలు! అతే నువ్వు ఎవరికి పుట్టావో చెప్పిందా మీ అమ్మ!" కసిగా అన్నాడు సాక్షి.

"సాక్షీ! నీకసలు 'నిజం' తెలియదు—తెలియదు!" అన్నది దీపిక బాధగా.

"నాన్నను నేను ద్వేషిస్తున్నాను. జరిగిన దానికి కారకురాలైన మీ అమ్మను కూడా ద్వేషిస్తున్నానని నీతో చెప్పక తప్పదు" అన్నాడు.

"సాక్షీ! అసలు జరిగినదంతా వింటే నువ్వే వెళ్ళి మీనాన్నగారి కాళ్ళమీదపడి క్షమార్పణ వేడుకోవాలని గుర్తించుకో!" కోపంగా అన్నది దీపిక.

"నెవ్వర్!" మొండిగా అన్నాడుసాక్షి.

"మీ ప్రభాకర్ మామయ్య మా అమ్మను ముగ్గురురౌడీల చేత బలాత్కారం చేయించాడని తెలుసా? దాని ప్రతిఫలమే నేను! ఆ ముగ్గురిలోంచి ఎవరో ఒకడు నా తండ్రి!—" కందిపోతూ అన్నది దీపిక.

"దీ పూ!!"

"ఏం? విని తట్టుకోలేకపోతున్నావా? వాళ్ళందరిని శిక్షకాది రావాలనిపిస్తున్నదా? ఈ సంగతి మీ అమ్మ వల్లనూ మీ నాన్నకు తెలుసుంటే ఆయనకు ఎలా ఉండి ఉంటుందం గావ్ను?" నిలదీసి అడిగింది దీపిక.

నోటమాట రాక రాయిలా నిలబడి పోయాడు సాక్షి.

"నీకు గుర్తుందో లేదో ... అప్పటికి నీకు నాలుగు సంవత్సరాలు. నర్సరీ స్కూలులో టీచర్‌గా పనిచేస్తూ ఉండేది అమ్మ. నిన్ను రోజూ నర్సరీ స్కూల్లో దింపడానికి వచ్చేవారు మీనాన్నగారు. అలా వాళ్ళిద్దరి మధ్యాస్నేహం ఏర్పడింది. వాళ్ళు ఒకరి నొకరు గుప్తంగా ప్రేమించుకున్న మాట నిజమే కానీ ఎప్పుడు హద్దుమీరి ప్రవర్తించలేదు. మీ అమ్మతో మీ నాన్న ఎప్పుడూ సుఖపడలేదు. గర్వంగా పెరిగి ప్రతివిషయంలో మొండిగా ప్రవర్తించేది.

వేణుగానం

చిత్రం — ఇ. గోపాలరావు (పాన్నకల్లు)

మీ నాన్నను నానామాటలు అంటూ ఉండేది. ఆ పరిస్థితులలో మీ నాన్నకు మా అమ్మతో స్నేహం పన్నీటి జల్లులా అనిపించింది. ఒక వివాహితుడు గుప్తంగా పైనేనేం — బాహాటంగా నైతేనేం ఎలా స్త్రీని ప్రేమించడం తప్పేకావచ్చు. ఒప్పుకుంటాను కాని .. మీ వాళ్ళు మా అమ్మను అంత ఘోరంగా శిక్షించడం ఎంత దారుణం? ఒక అర్ధరాత్రి బలవంతంగా లాక్కెళ్ళి రౌడీలచేత బలాత్కారం చేయించడం ... తలుచుకుంటూ ఉంటేనే నాకు ఒళ్ళు మండుతున్నదే — అప్పటికే మీ అమ్మతో విసిగిపోయిన మీ నాన్నకు ఈ సంగతి తెలుస్తే మీ అమ్మను ప్రభాకర్‌ను కాల్చి పారేస్తాడని మా అమ్మ ఆ ఊరేవదిలి దూరంగా వచ్చేసింది. అటువంటి పరిస్థితులలో ఏ స్త్రీ అలా చేయగలదు? మీ నాన్నను మా అమ్మ ఎంతగా ప్రేమించిందో అర్థం చేసుకున్నావనుకుంటాను? అమ్మ గర్భవతి అయ్యింది. చాలా కష్టాలుపడి నన్ను కన్నది. నాకు అమ్మానాన్న ఇద్దరి ఇంతదాన్ని చేసింది. అటువంటి మా అమ్మను నువ్వు ద్వేషించగలవా, సాక్షీ?

అమ్మ మీ ఊరువిడిచి వెళ్ళిన తరవాత మీ నాన్నగారు అమ్మకోసం ఎన్నో ఊళ్ళు వెదికి చూశారు. మీ అమ్మ ఇదంతా సహించలేక పోయింది. ఆయన్ని ఇంకా హింసించడం మొదలు పెట్టింది. ఆమెతో ఎనాడు సంవత్సరాలు . . . . . భరించి . . . దానికి నిశ్చయం చేసుకున్నారు మీ నాన్నగారు.

ఒకనాడు మీ నాన్నగారు బోటు షికారు తీసుకు వెళ్ళాలని — ఆఖరిసారిగా తను కొంత తీర్చాలని మీ అమ్మ మీ నాన్నను అడిగింది. కాదనలేక బోటు షికారు బయలుదేరారు. ఇప్పటికి పదిమిది సంవత్సరాలు. నువ్వు వాళ్ళతో పాటు నీ ఏమారం చేశావు. కాని నిన్ను వెంట తీసుకు వెళ్ళడానికి మీ అమ్మ ఒప్పుకోలేదు. నిన్ను గట్టు మీదే వదిలి వాళ్ళు ఇద్దరే బోటులో వెళ్ళిపోయారు. బోటు సగం దూరం వెళ్ళేసరికి నీకు అందులోంచి కేకలు వినవచ్చాయి మీనాన్న చేతులు మీ అమ్మ పొడుచుటున్నట్టు చూశావు. తరువాత ఇద్దరూ బోటులో పైకిలేచి నిలబడ్డారు. పెనుగులాడారు. ఇద్దరూ నీళ్ళలో పడిపోయారు. బోటు గూడ బోల్తాపడి పోయింది. అరగంట దాటిన తరవాత మీ నాన్న ఒక్కడే ఈదుకుంటూ రా

నన్ను చూసి భయంతో ఇంటికి పారిపోతావు కు వెళ్ళావు. అంతేనా సాక్షీ?" అని అడిగింది దీపిక. మౌనంగా దీపిక ముఖంలోకి చూశాడు.

"అలాగా మీ అమ్మ ఆత్మహత్య చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకుంది. మీ నాన్నగారూ తనతోపాటు చని పోవాలని ఆమె నిర్ణయం. ఆయన ఎవ్వరికైనా [illegible] తెలుసుకుని ఆమెతో మృతదేహాన్ని [illegible] ఈ నిర్ణయం చేసుకుంది. అందు కనే నిన్ను గుమ్మమీద వదిలి వాళ్ళు వెళ్ళి పోయారు!

బోటులో వెళుతూ ఉంటే [illegible] ఎలా బలాత్కారం చేయగలదు — వివరించి మీ నాన్నను [illegible] పెట్టింది. [illegible] — [illegible] చేసింది. మీ నాన్నను [illegible] ఆమె గొంతు [illegible]!

అప్పుడు మీ అమ్మ తన ఆత్మహత్యా నిర్ణయం గూర్చి మీ నాన్నతో చెప్పింది. 'మీరుగూడా నాతో వచ్చేయాలి' అంటూ [illegible] నవ్వింది. మీ నాన్న [illegible] పోయారు. ఆమె బోటులో లేచి నిలబడింది. ఆమెకి [illegible] మీ నాన్న ఎంతో ప్రయత్నం చేశారు. ఇద్దరూ చాలాసేపు పెనుగులాడారు. మీ అమ్మ ఆయన్ని గట్టిగా పట్టుకుని నీటిలోకి దూకింది. ఆ క్షణమే బోటు కూడా బోల్తా పడిపోయింది. ఇదంతా నువ్వు గుమ్మమీది నుండి చూశావు!!

మీ నాన్నను వదులకుండా, నీటిలోంచి పైకి లేవనివ్వకుండా మీ అమ్మ మీ నాన్నతో చాలా సేపు నీటి అడుగున పెనుగులాడింది. చివరికి ఆమె చేతుల్లోంచి విడిపించుకుని ఆయన బయటపడ గలిగారు! మీ నాన్న బ్రతికే అవకాశం లేదని నువ్వు భయంతో ఇంటికి పరుగెత్తుకు వెళ్ళావు. ప్రమాదం [illegible] జరిగినదంతా చెప్పావు. అయితే మీ నాన్న మీ అమ్మను చంపేశాడని చూశానని చెప్పి నువ్వు అబద్ధం చెప్పావు. మీ నాన్నతో మాట్లాడడానికే భయపడ్డావు.

కోర్టులో ప్రత్యక్ష సాక్ష్యం చెప్పమన్నప్పుడు అలా చెప్పి సాక్ష్యం ఇచ్చావు — మీ నాన్నకు శిక్ష విధించారు —" దీపిక ఇంకేం చెబుతున్నదో సాక్షికి వినిపించడం లేదు.

అతని కళ్ళనిండా నీరునిండి ముఖం మోకాళ్ళ కొంచెం [illegible]!

"ఆ— ఇదంతా నిజమేనా? ... నేను ... నాన్నను ... నాన్నకు ఇంత ద్రోహం చేశానా?" అని బాధగా అన్నాడు సాక్షి.

"దీపూ ... నన్ను మా ఇంటికి తీసుకువెళ్ళు... నాన్న కాళ్ళమీదపడి క్షమాపణ వేడుకోవాలి" అన్నాడు.

"నువ్వు అనుకొనేది వాళ్ళకు ఇంకా తెలియదు" అన్నది దీపిక.

"నాన్న ... నాన్నకు నా సంగతి చెప్పలేదా? ఏమన్నారు?" ఆత్రంగా అడిగాడు సాక్షి.

"నువ్వే అనుకొనేది వాళ్ళకు ఇప్పట్లో తెలియడం మంచిదికాదు" అన్నది దీపిక.

"దీ.. దీపూ??"

"సాక్షీ! వాళ్ళు ఇప్పటికైనా వివాహం చేసుకుని దంపతులు కావాలనుకుంటున్నారు. వాళ్ళు వివాహం చేసుకుంటే నీకూ, నాకూ తల్లిదండ్రులు కాబోతున్నారు. అదికాకుండా అమ్మను వివాహం చేసుకుని నా కన్న తండ్రిగా ఈ సంఘంలో చెలామణీ కాబోతున్నారు మీ నాన్న. నువ్వే అనుకొనేది వాళ్ళకు ఇప్పుడే తెలిస్తే, ఏం జరగనున్నదో ఆలోచించావా?" అని అడిగింది దీపిక.

"నువ్వు అంటున్నదేమిటి?" అన్నాడు సాక్షి.

"వాళ్ళు వివాహం చేసుకుంటే మన వివాహం జరగడానికి వీలులేదు, ఒక వేళ మనం వివాహం చేసు కుంటే వాళ్ళు వివాహం చేసుకోరు. దూరంగా బ్రతుకుతారు. వాళ్ళ వివాహం అయిన తరవాత నువ్వే అనుకొని వాళ్ళు గ్రహిస్తే నా పుట్టు పూర్వోత్తరాలు వెలుగులోకి వస్తాయని అమ్మను అవమానపరచి మనకు వివాహం చేయడం ధర్మంకాదు" అన్నది దీపిక.

ఒక వైపు తండ్రిని చూసి రావాలనే ఆత్రం! ఆయన క్షమాపణ పొంది ఆయన బాహుపుల్లో ఇమిడిపోవాలనే ఆశ!

జే ర

చిత్రం — ఎ. చాణక్యరావు చిత్ర రంజన్

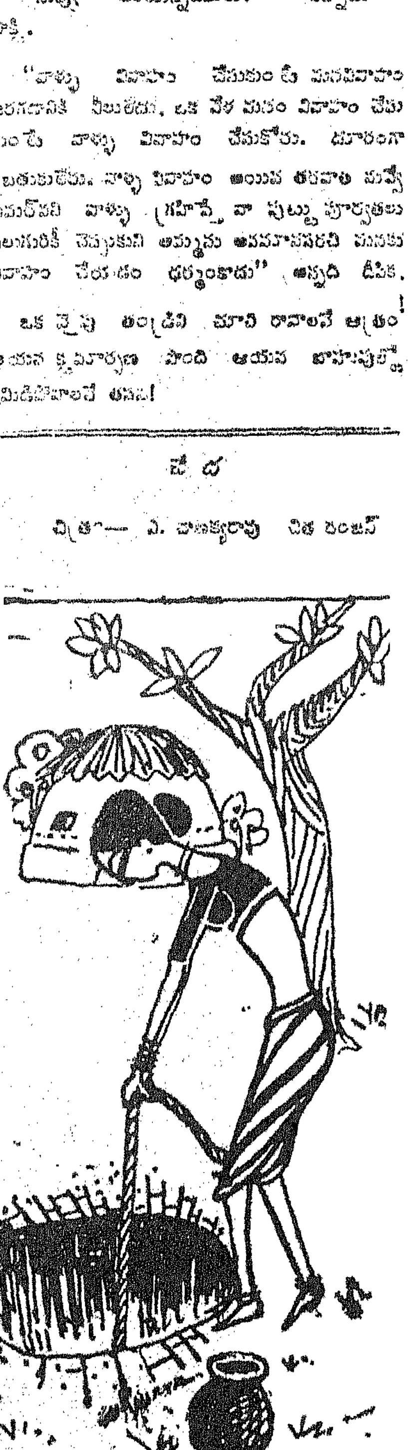

పెరో వైపు తన ప్రియురాలు దీపిక! తన తండ్రికి జరుగనున్న వివాహం ద్వారా తనకు తోబుట్టువు కాబున్నది.

సాక్షి పిచ్చిగా జుట్టు పీక్కున్నాడు. సిగరెట్టు తీసి పెదవుల మధ్య పెట్టుకున్నాడు.

అగ్గిపుల్లగీచి అందించింది దీపిక.

"దీపూ! ... ఇలా జరగడానికి వీలులేదు?" అంటూ సోఫాలోనుండి లేచి నిలబడ్డాడు సాక్షి. కిటికీదగ్గరకు వెళ్ళి నిలబడి ఆకాశం ప్రశాంతంగా చూడ సాగాడు.

గంటలు గడుస్తున్నాయి. నాలుగైదు చిన్న ముక్కలు పరకోండు గంటలు చూపించింది. కిటికీ ఊచలు పట్టుకుని రాయిలా నిలబడిపోయిన సాక్షిలో చలనం కలిగింది.

"నాన్నను చూసి రావాలి — అప్పుడే" అన్నాడు.

"సాక్షీ?" భయంగా అన్నది దీపిక.

"ఈ సాక్షి సాక్షిగానే మిగిలిపోవాలి, దీపూ! వాళ్ళకు నేనే అనుకొను అని తెలియడానికి వీలులేదు" అన్నాడు సాక్షి.

"సాక్షీ??"

"అవును, దీపూ! నేను చేసిన తప్పుకు క్షమాపణ పొందే అవకాశం కూడ లేని పరిస్థితి ఏర్పడింది" అన్నాడు సాక్షి.

"ఆ— అంటే?" అనుమానంగా అడిగింది దీపిక.

"వాళ్ళ వివాహం ఈ చేతులతో జరిపించి పుణ్యం కట్టుకోవడం తప్ప, నేను పశ్చాత్తాపముతో ఈ జన్మంతా గడపవలసినదే!" అన్నాడు సాక్షి.

"ఈ ఎడబాటు భరించగలవా సాక్షీ?" అని అడిగింది.

"భరించక తప్పదు! [illegible] వాళ్ళకు ఎప్పటికీ తెలియరాదు" అన్నాడు సాక్షి.

"వాళ్ళు మనకు వివాహం చేయడానికి ప్రయత్నాలు చేస్తే? వ్యంతపోడుకు వని తెలియకుండా నన్ను నీకు కన్యాదానం చేస్తారా మా అమ్మ? ... భగవంతుడు మనల్ని క్షమిస్తాడా? ... ఓహ్ సాక్షీ!... .. ఇలా ఇలా జరిగితే ... నాకెంతో భయంగా ఉంది" అన్నది దీపిక.

"నువ్వు కూడా దూరం చేసుకుని బ్రతుకుతున్నావా? అంతటి శిక్ష అనుభవించవలసి నువ్వు కూడా విధిస్తున్నావా? ఈ క్షణం వరకూ నువ్వు నా ప్రియురాలివి. మనం దంపతులు కావడమే ధర్మమని నా అభిప్రాయం." అన్నాడు సాక్షి.

"సాక్షీ ..." దీపిక తన అరచేతులతో ముఖం దాచుకుంది.

"దీపూ! మొదట నాన్నను వెళ్ళి చూసి రావాలి పద! నా అభిప్రాయం నీకు తెలుసు తరవాత నీ ఇష్టం" అన్నాడు సాక్షి బాధగా.

"నిన్ను మనసారా ప్రేమించినందుకు కష్టమైనా, సుఖమైనా నీతో పంచుకోడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను సాక్షీ! పద అమ్మను, నాన్నగారిని చూసివద్దాం!" అంటూ మనస్ఫూర్తిగా చేయి పట్టుకుని సాక్షి లేచింది. ★